

Bilag XXII.

Esbjerg, den 30. Januar 1909.

Til Udvalget for Esbjerg Havns Udvidelse.

Hr. Kommandør *Bluhme*.

Lige hjemkommen efter flere Dages Fravær om Bord i Lodskutteren erfarer jeg, at Lodsernes Svarskrivelse angaaende Besejlingsforholdene efter de tre medfølgende Projekter er bleven misforstaaet, og jeg skynder mig derfor med at indsende nedenstaaende Redegørelse af Lodsernes Stilling til det omtvistede Havnespørgsmaal.

Alle Lodserne have lige siden der har været Tale om Havneudvidelse været Tilhængere af en Udvidelse mod Vest som den eneste naturlige og for al Trafik i Længden rette Udvidelse, og vi have sammen med næsten alle andre selvstændige søfartskyndige holdt paa denne Udvidelse med Indsejling fra dybt Vand paa Fanø Red, dels for at Havnen kunde blive saa let tilgængelig som muligt, dels for at undgaa Vandstandsbesværlighederne fra Sandodden til den nuværende Indsejling, men navnlig fordi vi (Lodserne) tro, at en saadan let tilgængelig Havn som saadan vil have saa meget større Betydning saavel for sig selv som for By og for Land i Længden.

Saa snart Spørgsmaalet kom frem, viste det sig hurtigt, at Særinteresser, Snæversynethed og navnlig Hensyn til bestaaende Forhold (private Forretninger, Spekulation, Fabriksvirksomhed og andre Foretagender, som have rejst sig mellem den nuværende Havn og Banegaarden) vilde gribe forstyrrende ind i og lægge Hindringer i Vejen for den rette og naturlige Udvidelse. — Der blev straks sat Skel mellem Øst og Vest.

Regeringen, støttet af Esbjergs tidligere Havneingeniør, Hr. Vandbygningsdirektør Vestergaard, fremsatte Forslag om en østlig Udvidelse vel nærmest af ovenfor nævnte Hensyn, medens dem, som havde Havnens Betydning for Landets Fremtid for Øje, slog sig sammen for at hindre en Udvidelse, som dog kun kunde blive forbignende.

Paa Grund af Regeringens Stilling og den haarde Modstand fra byinteresseredes Side indsaa man, at det vilde være unyttigt at forlange en hel ny Havn mod Vest, men haabede saa, at et Kompromis med vestlig Udvidelse fra den nuværende Indsejling kunde opnaas. Naar ogsaa vi, Lodserne, kunde gaa med til denne Løsning, var det med den Tanke, at Tiden nok selv skulde gøre en Udvidelse med Indsejling paa Fanø Red nødvendig.

Saa fremkom Hr. Ingeniør Fibigers Projekt (IV) støttet af Hr. Konsul Lauritzen m. fl. Dette Projekt forlangte Lededæmningens Flytning mod Syd og Forlængelse mod Vest samt Fjernelse af Nordre Mole, saaledes at Havnen blev et samlet Hele med fælles Indsejling.

Hidindtil var der endnu ingen, der havde tænkt paa at tage Lodserne med paa Raad om det omstridte Spørgsmaal, men saa blev der holdt en lille privat Konference blandt Vesthavnstilhængerne, hvortil Lodserne ogsaa blev indbudte. Dette fik ikke noget egentlig Resultat, men man kom imidlertid til at befatte sig lidt mere med Spørgsmaalet, og jeg tillod mig saa at mene, at Forslag IV vist vanskeligt kunde lade sig gennemføre i sin Helhed, navnlig af Hensyn til D. F. D. S.

Dermed blev Lodserne delte i to Partier; Lodsoldermanden og jeg var straks enige om, at Nordre Mole maatte bibeholdes, om Forslaget kunde bruges. Samme Dag udarbejdede jeg et nyt Udkast, nærmest efter Forslag IV med vestlig Udvidelse, men med Nordre Moles Bibeholdelse og Lededæmningens Flytning mod Syd samt Uddybning af den nuværende Fiskerihavn som fremtidig Kulhavn; altsaa med særskilt Indsejling paa hver sin Side af Nordre Mole.